

ОПЪРНИЧАВАТА ЖЕНА.

(Народна приказка).

Единъ селянинъ имаше много зла жена. Тя винаги търсѣше свада. Той никога не можеше да се разбере съ нея: каквото той пожелае, тя противното ще направи.

Единъ лѣтень празниченъ день тръгнаха двамата да обиколятъ нивитѣ си. Като минаха рѣката и дойдоха при нивитѣ, селянинътъ каза:

— Нивитѣ сж узрѣли, утрѣ ще трѣбва да ги жънемъ.

— Да, утрѣ трѣбва да ги стрижемъ, — каза жена му.

— Какъ! Да ги стрижемъ ли? Нѣма ли да ги жънемъ? — попита мжжътъ.

— Не, ще ги стрижемъ! — отвърна жената.

— Голѣма бѣда е, ако човѣкъ има малко умъ, — каза мжжътъ, — но още по-голѣма е, когато и него изгуби, като тебе. Виждала ли си ти нѣкъдѣ нива да се стриже?

— Азъ зная малко и не ми е нужно да зная повече, — каза жената. Но зная много добрѣ, че нивитѣ трѣбва да се стрижатъ, а не да се жънатъ.

Тѣ тръгнаха да си отиватъ и продължаваха да се прѣпиратъ. Така стигнаха до срѣдата на моста, тъкмо надъ най-дълбокото.

Мжжътъ се позапрѣ и каза:

— Но ти сериозно ли искашъ да стрижемъ, а не да жънемъ нивитѣ?

— Ще ги стрижемъ, ще ги стрижемъ, ще ги стрижемъ! — завика силно опърничавата жена и зачука съ прѣстъ мжжа си по носа.